

Sygn. akt II K 287/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

1.Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza, st. sekr. sąd. Aneta Dybikowska, sekr. Justyna Byller,

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.- -----

po rozpoznaniu w dniu 17.10.2019 r., 28.01.2020 r., 14.08.2020 r., 23.03.2021 r., 01.06.2021 r. sprawy

T. C. (1)

urodz. (...) w G.

syna M. i E. zd. B.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wdarł się do domu mieszkalnego zajmowanego przez A. i Ł. A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 193 kk w zw. z art. 64§1 kk

II. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wypowiadał pod adresem Ł. A. groźby karalne pozbawienia życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

III. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. uderzając siekierą dokonał uszkodzenia drewnianych drzwi wejściowych i wewnętrznych o łącznej wartości 800 zł na szkodę A. A. (2) przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

1. Oskarżonego **T. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu:

a) w pkt I aktu oskarżenia i skazując go na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierza mu na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1, §3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk i art. 35§1 kk karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

b) w pkt II aktu oskarżenia i skazując go na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierza mu na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1, §3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk i art. 35§1 kk karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne

w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

2. Oskarżonego **T. C. (1)** odnośnie czynu zarzucanego w pkt III aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 07 kwietnia 2019 roku w miejscowości S. gmina W. w domu oznaczonym nr (...)uderzając siekierą dokonał zniszczenia drewnianych drzwi wejściowych i uszkodzenia drewnianych drzwi wewnętrznych o łącznej wartości 389,64 zł na szkodę A. A. (2) tj. wykroczenia z art. 124§1 kw i za to na podstawie art. 124§1 kw w zw. z art. 20§1 i 2 kw, art. 21§1 kw skazuje go na karę 1 (jeden) miesiąc ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin.

3. Na podstawie art. 568a§1 pkt 1 kpk, art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 i 3 kk łączy kary orzeczone w pkt 1 powyższego wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. L. R. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu kwotę 840,00 zł powiększoną o kwotę 193,20 zł stanowiącą 23% podatek VAT tj. łącznie 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100) zł.

5. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 287/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. C. (1)	<p>IV. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wdarł się do domu mieszkalnego zajmowanego przez A. i Ł. A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. występki z art. 193 kk w zw. z art. 64§1 kk</p> <p>V. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wypowiadał pod adresem Ł. A. groźby karalne pozbawienia życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. występki z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk</p> <p>VI. w dniu 07 kwietnia 2019 roku w miejscowości S. gmina W. w domu oznaczonym</p>	

		nr (...)uderzając siekierą dokonał zniszczenia drewnianych drzwi wejściowych i uszkodzenia drewnianych drzwi wewnętrznych o łącznej wartości 389,64 zł na szkodę A. A. (2) tj. wykroczenie z art. 124§1 kw	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn I</p> <p>1. Wejście oskarżonego T. C. (1) ok. godz. 21.00 07.04.2019 r. przez okienko do piwnicy domu A. A. (2) położonego w m. (...) gm. W., a następnie udanie się przez niego schodami na parter i podejście korytarzem do drzwi łazienki, w której przebywała pokrzywdzona i rozpoznała go widząc przez szybę w drzwiach.</p> <p>2. Zwrócenie się przez T. C. (1) będącego pod wpływem alkoholu i trzymającego w ręku siekierę do A. A. (2), żeby otworzyła drzwi, a następnie, gdy zrobiła to zwrócenie się do nie z pytaniem czy ma pozbawić życie jej męża Ł. A. i po stwierdzeniu pokrzywdzonej, że nie wpuści go, gdyż w mieszkaniu są dzieci, wyjście oskarżonego z łazienki na zewnątrz oknem po jego otwarciu</p>	<p>Zeznania A. A. (2)</p> <p>Zeznania A. A. (2)</p> <p>zeznania:</p> <p>- A. A. (2)</p> <p>- Ł. A.</p> <p>protokół oględzin miejsca zdarzenia</p> <p>dokumentacja fotograficzna</p> <p>opinia biegłego z zakresu budownictwa</p> <p>zeznania:</p> <p>- A. A. (2)</p> <p>- Ł. A.</p> <p>protokół oględzin miejsca zdarzenia</p> <p>dokumentacja fotograficzna</p> <p>opinia biegłego z zakresu budownictwa</p>	<p>k. 103-103v, 9v i 20v w części odczytanej w trybie art. 391§1 kpk</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>k. 77v oraz 6v w części odczytanej w trybie art. 391§1 kpk</p> <p>k. 11-12</p> <p>k. 13-17</p> <p>k. 236-243</p> <p>j.w.</p> <p>j.w</p> <p>j.w</p> <p>j.w</p> <p>j.w.</p>	

Czyn I, II i III

1. Ponowne pojawienie się T. C. (1) po wyjściu na zewnątrz tym razem pod drzwiami wejściowymi do domu, które w między czasie A. A. (2) przechodząc z łazienki do kuchni zamknęła na klucz i wypowiedanie przez niego krzykiem pod adresem Ł. A. gróźb pozbawienia go życia, a następnie wyważenie drzwi poprzez uderzenia w nie siekierą, które uległy zniszczeniu i wdarcie się na korytarz pomimo tego, że pokrzywdzona przez cały czas wzywała go żeby się uspokoił.

2. Przemieszczenie się przez Ł. A. z dziećmi po tym, jak usłyszał uderzenia siekierą przez oskarżonego w drzwi wejściowe, a także w związku z kierowanymi pod jego adresem groźbami pozbawienia go życia spełnienia, których obawiał się, do pokoju znajdującego się najdalej od kuchni, a następnie, gdy wdarł się on do korytarza i pomimo domagania się przez A. A. (2), żeby opuścił dom, czego nie zrobił oraz chcąc przejść dalej siekierą uderzył w zamknięte drzwi wewnętrzne, które uszkodził, wezwanie przez telefon policję, co słysząc T. C. (1) przez cały czas grożąc mu pozbawieniem życia opuścił dom i uciekł.

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. C. (1)	<p>I. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wdarł się do domu mieszkalnego zajmowanego przez A. i Ł. A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. występki z art. 193 kk w zw. z art. 64§1 kk</p> <p>II. W dniu 07 kwietnia 2019 r. w m. S. gm. W. wypowiadał pod adresem Ł. A. groźby karalne pozbawienia życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. występki z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk</p> <p>III. w dniu 07 kwietnia 2019 roku w miejscowości S. gmina W. w domu oznaczonym nr (...) uderzając siekierą dokonał zniszczenia drewnianych drzwi wejściowych i</p>	

		uszkodzenia drewnianych drzwi wewnętrznych o łącznej wartości 389,64 zł na szkodę A. A. (2) tj. wykroczenie z art. 124§1 kw	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn I, II, III</p> <p>1. Twierdzenie oskarżonego T. C. (1), który przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów utrzymywał, że wszedł do mieszkania bez zaproszenia wyważając drzwi zewnętrzne barkiem i nie opuścił go pomimo żądania A. i Ł. A., po to, żeby zabrać swoje rzeczy oraz, że groził Ł. A. pozbawieniem życia, gdyż doszło między nimi do awantury, a następnie, gdy pokrzywdzeni zamknęli się w pokoju uderzając ręką w drzwi kuchni uszkodził je i w końcu zdjął sobie sprawę co zrobił uciekł zabierając ze sobą siekiere w obawie przed tym, żeby nie dogonił go z nią Ł. A.</p>	wyjaśnienia oskarżonego T. C. (2)	k. 178 oraz 36v w części odczytane w trybie art. 389§1 kpk	
1.Ocena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

Ad.I	zeznania A. A. (2)	<p>Z zeznań A. A. (2) wynika, że w dniu 07.04.2019 r. ok. godz. 21.00 przebywała w łazience swojego domu, który odziedziczyła po rodzicach w m. (...) gm. W.. W pewnym momencie usłyszała odgłosy dochodzące z piwnicy i po chwili zobaczyła wchodzącego na korytarz i zatrzymującego się przed drzwiami łazienki przez znajdującą się w nich szybę oskarżonego T. C. (1). Zdaniem sądu nie ma żadnych powodów, żeby kwestionować wiarygodność zeznań A. A. (2) odnośnie okoliczności w jakich po raz pierwszy wszedł do jej domu oskarżony.</p> <p>T. C. (1), jak wynika z zeznań pokrzywdzonej zwrócił się następnie do niej prosząc, żeby otworzyła mu drzwi co zrobiła i wówczas zorientowała się, że jest on pod wpływem alkoholu, którego zapach poczuła od niego. Zeznała nadto, że w reku trzymał siekierę, którą zabrał z piwnicy, gdyż rozpoznała ją. Oskarżony gdy otworzyła drzwi zapytał ją, czy ma pozbawić życia Ł.- jej męża. Zaskoczona jego pytaniem stwierdziła, że nie wpuści go, gdyż w mieszkaniu są dzieci. Następnie podszedł on do okienka znajdującego się w łazience, otworzył je i wyszedł przez nie na zewnątrz. Także w tej</p>
pkt 1	zeznania A. A. (2)	
pkt 2	zeznania:	
Ad I, II, III	- A. A. (2)	
pkt 1	-Ł. A.	
pkt 2	protokół oględzin miejsca zdarzenia	
	dokumentacja fotograficzna	
	opinia biegłego z zakresu budownictwa	
	zeznania:	
	- A. A. (2)	
	-Ł. A.	
	protokół oględzin miejsca zdarzenia	
	dokumentacja fotograficzna	
	opinia biegłego z zakresu budownictwa	

części zeznaniom A. A. (2) z powodów, który wskazano wyżej sąd dał wiarę.

Pokrzywdzona po wyjściu przez oskarżonego z łazienki udała się do kuchni zamykając po drodze drzwi wejściowe na klucz w obawie, że może on wrócić. Ze złożonych przez A. A. (2) zeznań wynika, że gdy przebywała w kuchni po chwili stojąc w otwartym oknie i paląc papierosa usłyszała odgłos uderzenia siekierą w drzwi wejściowe oraz krzyk oskarżonego, który groził jej mężowi Ł. A., że pozbawi go życia. Wówczas zwróciła się do męża, żeby uciekał z dziećmi, gdyż T. C. (1) ma siekierę, zaś sama wzywając oskarżonego, żeby uspokoił się udała się na korytarz wyjmując uprzednio z drzwi prowadzących do kuchni klamkę, aby uniemożliwić mu wejście do niej. W międzyczasie oskarżony wyłamał drzwi niszcząc je i wdarł się do domu.

Wiarygodność zeznań A. A. (2) w tej części potwierdził protokół oględzin drzwi wejściowych oraz sporządzona podczas tej czynności dokumentacja fotograficzna. To, że oskarżony wyważając drzwi wejściowe w wyniku uderzenia w nie siekierą zniszczył je potwierdził nie tylko w złożonych

zeznaniach jej mąż Ł. A., ale również w sporządzonej opinii biegły z zakresu budownictwa. Powołany w sprawie biegły wskazał również wartość zniszczonych drzwi, które jak wynika z opinii wycenił na kwotę 250-300 zł. Wiarygodność dokumentów, które wytworzono podczas oględzin w postaci protokołu z tej czynności i dokumentacji fotograficznej nie budzi żadnych wątpliwości. Za pełną, jasną i przekonującą oraz popartą stosownymi wyliczeniami sąd uznał również opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Dokonanych w niej ustaleń w tym wyceny zniszczonych drzwi wejściowych strony nie kwestionowały.

W czasie gdy oskarżony wyważył drzwi wejściowe niszcząc je i wtargnął do mieszkania Ł. A., jak wynika ze złożonych przez niego zeznań z dwójka małoletnich dzieci w wieku 5 i 6 lat obawiając się spełnienia gróźb pozbawienia go życia uciekł do najbardziej oddalonego od kuchni pokoju i polecił im, żeby schowały się za szafę zaś sam przytrzymał drzwi. Słyszac krzyk oskarżonego i wypowiedane przez niego groźby pokrzywdzony poinformował go, że dzwoni na policję co też

uczynił. W międzyczasie A. A. (2) prosiła T. C. (1), żeby uspokoił się oraz opuścił dom, jednak nie zrobił on tego i chcąc przejść dalej trzymając w ręku siekierą uderzył w drewniane drzwi wewnętrzne prowadzące do kuchni, które uszkodził wybijając trzy listewki stanowiące ich konstrukcję. Następnie słysząc, że Ł. A. rzeczywiście zadzwonił na policję opuścił dom i uciekł. Zeznania Ł. A. i A. A. (2) w tej części tworzą spójną, wzajemnie uzupełniającą się i przekonującą całość dlatego sąd w pełni dał im wiarę.

Uszkodzenie drzwi wewnętrznych potwierdziły przeprowadzone oględziny oraz sporządzona podczas tej czynności dokumentacja zdjęciowa. Wiarygodność powyższych dokumentów urzędowych sporządzonych zgodnie z art. 143§1 pkt 3 kpk nie budzi żadnych wątpliwości.

W sporządzonej opinii powołany w sprawie biegły uszkodzenie drzwi wewnętrznych wycenił na kwotę 139,64 zł. Także w tej części ustalenia opinii z powodów, które wskazano wyżej sąd w pełni potwierdził.

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>Ad I, II, III pkt 1.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. C. (1)</p>	<p>W prawdzie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu aktów oskarżenia czynów i w tej części jego wyjaśnieniom sąd dał wiarę, jednak za niewiarygodne sąd uznał złożone przez niego wyjaśnienia w części, w której opisał okoliczności wtargnięcia do domu A. A. (2), uszkodzenia drzwi i wypowiedzanych gróźb pozbawienia życia Ł. A., uznając je za całkowicie gołosłowne oraz za przyjętą linię obrony mającą na celu złagodzenie grożącej mu odpowiedzialności karnej. W szczególności sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części w której utrzymywał, że drzwi wejściowe uszkodził uderzając w nie barkiem zaś drzwi wewnętrzne uderzając w nie pięścią oraz, że siekierę zabrał uciekając z domu pokrzywdzonych w obawie przed tym, że Ł. A. może dogonić go z nią, gdyż są one sprzeczne z zeznaniami</p>	

		pokrzywdzonych, a nadto protokołem oględzin i sporządzoną z tej czynności dokumentacją fotograficzną.	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1 a, 1 b 2	T. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo naruszenia miru domowego określone w art. 193 kk chroni prawo człowieka do spokojnego zamieszkiwania, wolnego od zakłóceń przez osoby niepożądane. Może być ono popełnione zarówno przez działanie („wdziera się”), jak i przez zaniechanie („wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca			

takiego nie opuszcza”). Przez wdarcie się należy rozumieć wejście w dowolny sposób do cudzego miejsca chronionego wbrew woli uprawnionego, przy czym nie jest wymagana obecność osoby uprawnionej w danym miejscu, np. w domu czy mieszkaniu. Może ono polegać na wejściu siłą, przy użyciu podstępów lub potajemnie wbrew wyraźnej lub dorozumianej woli gospodarza tego miejsca. Wdarcie może również polegać na wejściu przez otwarte okno czy uchylone drzwi, jeżeli sprzeciwia się temu osoba uprawniona. Należy pamiętać o tym, aby określenie wdarcia się interpretować, jako zamach na wolność uprawnionego, a nie jako przełamanie przeszkód, wybijanie okien czy wyważanie drzwi i tym samym odróżnić od włamania.

Naruszenie miru domowego, o czym była już mowa wyżej może nastąpić także przez zaniechanie. Chodzi o sytuację, gdy sprawca nie opuszcza danego miejsca wbrew żądaniu osoby, która ma prawo nim dysponować. Nie ma natomiast znaczenia, czy sprawca znalazł się w danym miejscu legalnie (np. za zgodą osoby uprawnionej), czy też nielegalnie (np. uprzednio

wdarł się do mieszkania). Nieistotny jest też motyw, jakim kieruje się osoba uprawniona. Właściciel mieszkania może w każdym czasie wyprosić daną osobę bez podania powodu, który zresztą nie musi istnieć. Jego decyzja co do tego, kto ma przebywać w nim jest bowiem przejawem wolności, którą chroni art. 193 kk. Koniecznym natomiast jest, żeby osoba uprawniona w sposób jasny i dlatego, który wdarł się lub nie opuścił danego miejsca wbrew jej żądaniu zrozumiała sprzeciwiła się jego pozostaniu. Osobą uprawnioną w rozumieniu art. 193 kk jest osoba posiadająca prawny lub faktyczny tytuł do zajmowania określonego miejsca, zaś uprawnienie to może wynikać z różnych podstaw. Będzie to np. właściciel, posiadacz, dzierżawca, użytkownik, najemca, dozorca, a także osoba, co do której istnieje domniemanie, że działa zgodnie z wolną gospodarza. Prawno-karna ochrona miru domowego obejmuje natomiast cudzy dom, mieszkanie, lokal, pomieszczenie i ogrodzony teren. Przestępstwo z art. 193 kk może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim, gdyż sprawca musi mieć świadomość, że wchodzi bez podstawy prawnej i

bez zgody uprawnionego do miejsca w przepisie wskazanego albo w miejscu tym pozostaje wbrew żądaniu osoby uprawnionej.

Nieopuszczenie cudzego domu, mieszkania itd. pomimo żądania uprawnionego jest przestępstwem

materialnym i ma charakter trwały, co oznacza przebywanie w jakimś miejscu przez pewien czas, który może trwać kilka chwil, kilka minut czy godzin, a nawet dni, podobnie jak w przypadku bezprawnego pozbawienia wolności. Przebywanie staje się zatem bezprawne od chwili dotarcia żądania do adresata i wykazywać cechy trwania, chociażby przez krótki czas (patrz: m.in. Kodeks Karny, Komentarz pod. red. prof. dr. hab. A. Stefańskiego wydanie 3, 2017r.; Kodeks Karny Część szczególna. Tom II. Komentarz pod red. dr. hab. Michała Królikowskiego wydanie 1, 2013r.; Kodeks Karny, Komentarz pod. red. Jarosława Warylewskiego wydanie 2, 2016r.)

Przedmiotem ochrony przestępstwa groźby karalnej określonego w art. 190§1 kk jest natomiast wolność człowieka rozumiana, jako wolność od strachu, obawy przed popełnieniem przestępstwa na szkodę

zagrożonego lub jego najbliższych. Należy ono również do przestępstw materialnych i w związku z tym do jego dokonania konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Pokrzywdzony musi, więc potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za rzeczywiście możliwe. W doktrynie i orzecznictwie podnosi się, że subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona jak i osoba grożącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy (patrz: Kodeks karny, część szczególna komentarz, tom II, wydanie II Zakamycze 2006 r. pod red. A. Zoll; wyrok SA w Krakowie z dnia 04.07.2002 r. w sprawie IIAKa 163/2002, KZS 2002 z.7-8 poz. 44).

Zniszczenie, uszkodzenie lub uczynienie cudzej rzeczy niezdatną do użytku zostało spenalizowane w art. 288§1 kk. Zniszczenie i uszkodzenie rzeczy nie różnią się

jakościowo, lecz tylko ilościowo i polegają na powodowaniu fizycznych zmian w strukturze rzeczy. W wypadku zniszczenia rzeczy zachodzi jej całkowite unicestwienie bądź uszkodzenie idące tak daleko, że rzecz przestaje przynależeć do tego rodzaju do jakiego należała przed czynem. Uszkodzenie stanowi natomiast naruszenie substancji rzeczy bez jej unicestwienia. Uczynienie rzeczy niezdatną do użytku to nie możność używania jej zgodnie z przeznaczeniem, bez fizycznego naruszenia jej substancji. Przestępstwo określone w art. 288§1 kk może być popełnione tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru. Występek ten należy do czynów przepołowionych, a kryterium przepołowienia jest wartość spowodowanej szkody, która jeżeli nie przekracza 500 zł to czyn podlega kwalifikacji z art. 124 §1 kw.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy zdaniem sadu stwierdzić należy, że w świetle materiału dowodowego, który sad obdarzył przymiotem wiarygodności stanowiącego postawę dokonanych ustaleń oskarżony T. C. (1) swoim zachowaniem opisanym:

- w pkt I aktu oskarżenia w pełni wyczerpał znamiona występkę z art. 193 kk w podanym wyżej rozumieniu,

- w pkt II aktu oskarżenia w pełni wyczerpał znamiona występkę z art. 190§1 kk w podanym wyżej rozumieniu,

- w pkt 2 wyroku z uwagi na wartość spowodowanej szkody zgodnie z ustaleniami powołanego w sprawie biegłego wynoszącą 389,64 zł (odnośnie zniszczonych drzwi zewnętrznych sąd kierując się zasadą in dubio pro reo określoną w art. 5§2 kk przyjął ich wartość na kwotę 250 zł, zaś odnośnie uszkodzonych wewnętrznych drzwi na kwotę 139,64 zł) w pełni wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 124§1 kw w podanym wyżej rozumieniu.

Zarzucanych w pkt I i II aktu oskarżenia czynów oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej określonych w art. 64§1 kk tj. będąc skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności popełnił przestępstwa podobne do przestępstwa, za które był już skazany (dowód: odpisy wyroków k. 55, 58, informacja o

<p>wyroku k. 59, dane o karalności k. 151-152).</p> <p>Zdaniem sądu wina i okoliczności tak przypisanych oskarżonemu czynów zabronionych nie budzi żadnych wątpliwości.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. C. (1)	1a 1b 2 3.	1a 1b 2 3.	<p>Uznając T. C. (1) za winnego popełnienia tak przypisanych mu czynów zabronionych sad skazał go:</p> <p>a) za czyn zarzucany w pkt I aktu oskarżenia na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzając mu na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1, §3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk i art. 35§1 kk karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,</p> <p>b) za czyn zarzucany w pkt II aktu oskarżenia na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzając mu na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1, §3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk i art. 35§1 kk karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej,</p>

kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

c) za czyn przypisany w pkt 2 wyroku na podstawie art. 124§1 kw w zw. z art. 20§1 i 2 kw, art. 21§1 kw na karę 1 (jeden) miesiąc ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin.

Wymierzając powyższe kary ograniczenia wolności sąd miał na uwadze to, że w wyniku przeprowadzonego postępowania mediacyjnego z pokrzywdzoną A. A. (2) oskarżony doszedł do porozumienia i zawarł ugodę (k. 176, 177).

Jako okoliczności obciążające sąd miał natomiast na uwadze wysoki stopień zawinienia oskarżonego wynikający z popełnienia przypisanych mu czynów z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim oraz ich społecznej szkodliwości wyrażającej się w rodzaju, wielości i charakterze naruszonych dóbr w postaci wolności każdego człowieka, prawa do spokojnego zamieszkiwania wolnego

od zakłóceń przez osoby niepożądane oraz własności i posiadania rzeczy, sposobach i okolicznościach popełnienia, a także postaci zamiaru. Na niekorzyść oskarżonego sąd uwzględnił jego dotychczasową wielokrotną karalność (dane o karalności k. 151-152).

Na korzyść oskarżonego sąd uwzględnił poza wynikami postępowania mediacyjnego również jego przyznanie się do zarzucanych mu czynów.

Z uwagi na to, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 85 kk sąd mając na uwadze zbieżność czasową oraz ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy przypisanych oskarżonemu przestępstw na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 i 3 kk łącząc orzeczone w pkt 1 powyższego wyroku kary ograniczenia wolności wymierzył mu krę łączną 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Zdaniem sądu tak wymierzone kary jednostkowe i kara łączna ograniczenia wolności oraz nałożone w jej ramach obowiązki, a także kara 1 miesiąca ograniczenia wolności orzeczona za wykroczenie z art. 124§1 i kw są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się, a nadto winny przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jego osobę oraz w zakresie szeroko rozumianej prewencji ogólnej.

Uwzględniając zmiany ustawy Kodeks karny, które weszły w życie w dn. 24.06.2020 r. wprowadzone w art. 38 ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 z dn. 19.06.2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) sąd mając na uwadze, że ustawa obowiązująca w czasie popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów była względniejsza, gdyż ustawa nowa zaostrza

			odpowiedzialność karną przy wymiarze kary łącznej na podstawie art. 4 §1 kk orzekał stosując tę ustawę. Nadmienić jedynie należy, że w wyroku w wyniku przeoczenia w pkt 3 nie powołano przepisu art. 4§1 kk
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

<p>4</p> <p>5</p>	<p>Na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk w zw. z §4 ust. 1 i 3, §17 ust. 2 pkt 3 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. L. R. kwotę 1033,20 zł brutto tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywana z urzędu.</p> <p>Mając na uwadze ustalenia dotycząca sytuacji materialnej oskarżonego oraz jego pobyt w zakładzie karnym sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił go w całości z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, iż uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe.</p>	
<p>1.Podpis</p>		